

Екатерина Ненчева

Сънувах...

Сънувах: звездна, тиха бе нощта,
При мене цял унесен ти стоеше:
До тебе близко, близко, в самота
Сърце ми в трепет се топеше.

А днес, наяве ти при мен си веч,
При мене близко като в сън си, ето...
Но, ах, защо усещам те далеч,
И болно свива се сърцето?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6474>]